Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 11. Вторникъ 15 (27) Сѣчня 1891. Рôкъ I.

## Вѣдень, 25 сѣчня.

*Wiener Zeitung* оголошує Найв. Патентъ цѣсарскій зъ дня 23 сѣчня, розвязуючій Думу державну и заряджуючій безпроволочнѝ кроки въ цѣли переведеня загальныхъ новыхъ выборôвъ.

Президіюмъ ц. к. Намѣстництва выдало сей часъ слѣдующе

### Оповѣщенье.

Єго цѣс. и кор. Величество зволивъ цѣсарь Найвысшимъ патентомъ зъ дня 23 с. м. розвязати дотеперѣшну Думу державну и розпорядити безпроволочно новѝ загальнѝ выборы.

Въ слѣдствіе рескрипту Є. Е. п. Министра справъ внутрѣшныхъ зъ дня вчерайшого (взглядно позавчерайшого-прим. Ред.) розписую ôдвѣтно до приписôвъ §§. 21 и 22 уставы зъ дня 2 цвѣтня 1875 Днев. з. д. Ч. 41 загальнѝ выборы до Думы державнои въ королествѣ Галичины и Льодомеріи разомъ зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и установляю речинець выборôвъ:

зъ куріи сельскихъ громадъ на день 2-ій;

зъ куріи мѣстъ на день 4-ый;

зъ изб̂ъ гандлевыхъ и промысловыхъ на день 6-ый;

зъ куріи бôльшихъ посѣлостей земскихъ на день 9 марта с. р.

Выборы тѝ ôдбудуть ся въ повысше означеныхъ дняхъ въ мѣсцевостяхъ выбору приписаныхъ уставою.

Близшѝ постановленя що до годины и льокальности, въ котрыхъ выборы мають ся ôдбути, будуть поданѝ до вѣдомости управненыхъ до голосованя картами льегитимаційными, котрѝ будуть имъ въ своѣмъ часѣ доручены.

Львôвъ, 25 сѣчня 1891.

Ц. к. Намѣстникъ Бадени в. р.

Комуникатъ помѣщеный въ *Wiener Zeitung*, есть слѣдуючій:

На чолѣ дневника подана есть публікація цѣсарского патенту, постановляючого розвязанье Думы державнои.

Уступаючôй Думѣ державнôй належить ся признательнôсть за хосенну дѣяльнôсть.

Зъ патріотичною готовостію ухвалила она неоднократно въ интересѣ державного становища Монархіи уставы великои ваги пôдъ взглядомъ збôльшеня и усовершеня силы вооруженнои. Угоду въ справѣ причиненя ся до покрытя потребъ вспôльного заряду державного, ôдновленье оплатно-гандлевои угоды зъ краями короны угорскои — не одну сталу пожиточну институцію на поли господарки краевои, політики соціяльнои и просвѣты, завдячуемо або вспôлудѣлови, або инициятивѣ репрезентаціи людовои.

Такожь привернене рôвноваги въ финансовôмъ господарствѣ Державы, помимо конечности дуже значно збôльшеныхъ выдаткôвъ, есть великою добычею минувшого періоду законодательного.

Такъ якъ въ кождôмъ парляментѣ, такъ само природнымъ порядкомъ рѣчей и въ нашôмъ парляментѣ, дѣлательнôсть законодательна стае ся при кôнци періоду выборчого повольнѣйшою и бôльше отяжѣлою, переволока въ працяхъ парляментарныхъ не дасть ся уникнути, множать ся перепоны до сповненя задачѣ.

Короткôсть часу лишаючого ся еще до остаточного, правильного речинця періоду законодательного, змѣны многократно середъ партій докопуючѝ ся, а въ слѣдствіе того труднѝ и непевнѝ ôдносины бôльшости, не менше и взгляды на задачѣ будучности, дали до пôзнаня, що пріишла хвиля ôдновленя депутованыхъ и выясненя ситуаціи політичнои.

Найже-жь теперь выбирателѣ приступають зъ патріотичною розвагою до выповненя свого права конституційного.

Австріи потреба и въ будучности Парляменту, котрый думае, чувствуе и дѣлае въ дусѣ Австрійскôмъ, котрый могучôсть и гôдность Монархіи ставить по надъ интересы партіи.

Бôльшôсть парляменту мае вдоволити потребы державнѝ и повинна бути въ состоянію розвинути пружисту дѣлательнôсть законодательну, повинна бути сильнымъ муромъ насупротивъ непатріотичныхъ и скрайныхъ стремлень, берегчи конституціи Державы и конституційно запорученыхъ правъ королевствъ и краѣвъ, а почитати и увзгляднити индивидуальнôсть народôвъ, а такожь найвысшу пôдставу цивілизаціи, пересвѣдченя религійнѝ. То повинна бути бôльшôсть, понимаюча знаки часу, бо такъ якъ цѣле житье наше приватне и публичне не може заховати ся обоятно середъ деякихъ зъявищъ суспôльныхъ, такъ такожь и власть законодательна въ границяхъ своеи дѣятельности повинна стверджувати зрозумленье вопросôвъ соціяльныхъ.

Вже бесѣды троновѝ въ рокахъ 1879 и 1885 показують цѣлый рядъ задачь законодательныхъ, котрыхъ велика часть зôстала щасливо розвязана; що однакъ на широкôмъ поли економичного и умственного розвою всегда еще позôстае много до зробленя, що буде домагати ся часу и силы нововыбрати ся маючои репрезентаціи народнои, о тôмъ певно тѝ найменше сумнѣвати ся можуть, котрѝ вже въ такъ цѣнный, а часто и скуточный способъ зложили доказы готовости до вспôвдѣяльности.

Рôжнороднôсть въ Австріи пôдъ взглядомъ природы, ôдношень и интересôвъ народôвъ, ле-

---

# ПО ХОВЗКÔЙ ДОРОЗѢ.

(Дальше).

Въ кôлька день по тôмъ Амалія зникла зъ дому, а въ пару мѣсяцѣвъ цѣла Варшава не могла нахвалити ся молодои спѣвачки, котра своимъ голосомъ всѣхъ восхищала. Була се Амалія.

Гôрко заплакала наша вдова, та не проклала дочки. И знову тихо жило ся ѣй зъ Людвикою. Амалія не давала найменшои звѣстки о собѣ. Людвицѣ трафила ся добра, якъ кажуть партія, молодый, но честный ремѣсникъ одружививъ ся зъ нею, та не довге було ихъ пожитье. До пôвъ року лежавъ ôнъ на марахъ, а за другій пôврôкъ лягла въ могилу и Людвика, лишивши маленьку дитину на опѣку матери. Въ день еи похорону рознесли газеты вѣсть, що славна спѣвачка Амалія выйшла за богатого, хочь старого банкира и що полишае сцену.

### IV.

Десять лѣтъ минуло ôдъ того часу. Внучка росла и выросла хороша, та въ мѣру, якъ прибувало ѣй силъ, уставало ихъ бабцѣ, нужда крайня страшна втискала ся пôдъ убогѣ пôддаше; приходило вытягнути руку и пустити ся на прошеный хлѣбъ. Нѣ! наша вдова волѣла примерти голодомъ, волѣла кормити ся сухимъ хлѣбомъ, але хлѣбомъ не прошенымъ, а запрацьованымъ. Она стала шматяркою тѝ руки, котрѝ перше доторкали клявишôвъ пянина, грѣблись теперь въ смѣтю. Невѣста, котрои красу и образованье подивляли перше всѣ, приналежала теперь до клясы найнизшои. Неразъ заглядала до тои камяницѣ, въ котрôй перше займала цѣлый поверхъ, и до того дому, де зросла и выховала ся, и до тои низенькои каменички, де мешкала зъ Амаліею и Людвикою.

Ôдъ Амаліи знову не було звѣстки.

Разъ зимою йшла наша шматярка улицею галицкою.

Затуркотѣвъ повôзъ, старушка глянула — въ каритѣ сидѣла Амалія. Решту знаете.

### V.

— Она тутъ, моя дитина, она тутъ — шептала старушка и спѣшила до дому. — Ахъ єѣ побачити лишь на хвилю, промовити слово, до неи; я мушу єѣ бачити!

Анѣ на гадку не пріишло ѣй, що донька богата моглабы ѣй помочи, нѣ, она не того хотѣла, хотѣла лишь побачити свою дитину, свою Амалію. Бѣдна шматярко!

### VI.

Другого дня ôдъ рана ходила наша вдова по галицкôмъ, чей побачить свою доньку, може знову затуркотить повôзъ, та дармо. Вже сонце зайшло, старушка скостенѣла ôдъ зимна, завмерла ôдъ голоду, поволи йшла до дому. Передъ нею йшло звôльна двохъ молодыхъ гоґôвъ Львова.

— Алежь чудно красна она еще — промовивъ одинъ.

— О кôмъ кажешь? — запытавъ другій

— О кôмъ? а о кôмъ-же якъ не о банкиршевôй Амаліи Н.

Такъ! красна, но еще красшою була лѣтъ тому пять, але еи доброта, еи ласкавôсть удивляе всѣхъ. Завтра врештою, єсли хочешь, можу тя представити банкиревôй. Я зъ нею бôльше *intim*, она мешкае въ тôй а тôй камяницѣ, поѣдемъ.

Оба мужчины скрунули на иншу улицю. Наша старушка чула кожде слово. — Тамъ мешкае она, моя Амалія... Нѣ, я мушу пôйти до неи, я мушу єѣ бачити. Я матерь еи, се моя дочка... А може не схоче признати ся до мене? Нѣ! я пôйду яко жебрачка, дотисну ся до неи, и лишь одно слово скажу: Амаліе, се я! а потôмъ пôйду, щобы кто не побачивъ еи зворушеня. Утечу и не покажу ся, поки она не поѣде.

### VII.

На другій день зъ полудня, старушка, ведена внучкою, не смѣлою рукою запукала до дверей дверника палатки Амаліи.

— Чого тутъ? жебракамъ ту нема входу! крикнувъ дверникъ.

дво позволяє допустити евентуальнôсть утвореня ся и утреваленя великихъ, цѣлковито одностайныхъ бôльшостей; тому всегда лишить ся задачею Правительства Єго Величества въ всякихъ обставинахъ певною рукою полïтику Державы до властивыхъ вести цѣлей.

Кому однакъ звѣстна наша ôтчина, єѣ исторія и розвôй внутрѣшный, сей зъ надѣею - мусить ждати, що въ наслѣдку будучихъ выборôвъ знайде ся бôльшôсть зложена зъ полïтикôвъ принадлежачыхъ до рôжныхъ партій, бôльшôсть готова вдоволити вымогй нашого законодательства и вспомогати въ тôй гадцѣ Правительство, котрому вспôвъ-удѣлъ кождого умѣркованого, патрïотично думаючого, буде пожаданымъ.

И такъ станули мы передъ новыми выборами до Думы Державнои, але вже въ ôдмѣнныхъ обставинахъ и иншихъ условинахъ на успѣхъ, якъ ставали перше. Дотеперѣшна солидарнôсть при выборахъ, зъ ґрупою москволюбивыхъ „обєдинителѣвъ", такъ шкôдна нашимъ народнымъ интересамъ, — та солидарнôсть скôнчила ся и повернути вже не може. Послѣдний подѣѣ въ Галицкôмъ соймѣ, торжественнй заявленя рускихъ послôвъ, манифестъ руского Епископата, въ соймѣ, дають повну запоруку, що сумна бувальщина минула ся, а тй, котрй дѣло выборôвъ будуть вести, на давнй дороги не повернуть.

Затымъ єсьмо переконаний, що середъ новои ситуаціи, яку вытворило розвязанье Избы депутованыхъ Думы Державнои, єсть для насъ одна лишь безпечна дорога, одинъ лишь напрямъ могучій принести пожитокъ для краю, именно: акціа выборча въ цѣлковитôмъ порозумѣню зъ польскимъ центральнымъ комитетомъ.

Перший крокъ до такого порозумѣня, пôсля нашои гадки, довженъ бути поставленъ не кимъ то будь другимъ, а Русинами, а то тому, щобы акція почата въ соймѣ черезъ се скрѣпилась и актомъ щирои волѣ зъ нашои стороны була поперта.

## Перегляд̂ъ полïтичный.

Праса вѣденьска зазначила фактъ, що австрійско-угорске правительство прилучило ся до дипльоматичного кроку Россіи, въ справѣ выданя перебуваючихъ въ Болгаріи нигилистôвъ россійскихъ. Заразомъ зазначують вѣденьскй часописи, що не ходить туть о справу полïтичну, но о межинароднй средства обережности насупротивъ небезпечныхъ для загалу злочинцѣвъ. У Вѣдни тымъ радше поперто се жаданье Россіи, що доперва передъ кôлькома роками майже всѣ державы европейскй поперли ноту ґабинету россійского, домагаючого ся выданя всѣхъ злочинцѣвъ россійскихъ, перебуваючихъ въ Швайцаріи. Правительство болгарске не маѥ причины бути невдоволенымъ зъ послѣднои ноты Россіи, бо єсть она лишень доказомъ зауфаня до правосудія и енергіи Болгаріи, а такожь и пануючого тамъ безпеченьства и задаѥ брехню поговôрцѣ сферъ россійскихъ, будьтобы въ княжествѣ володѣла анархія.

---

Що до ґабинету нѣмецкого, то єсть се рѣчею ствердженою, що не высылавъ ôнъ жаднои ноты попираючои тоє бажанье Россіи; можливымъ єсть однакъ, що конзуль нѣмецкій, яко репрезентантъ справъ россійскихъ, предложивъ правительству болгарскому ноту россійского ґабинету.

---

Въ соймѣ ческôмъ при дебатѣ надъ буджетомъ, заявивъ генеральный бесѣдникъ противъ буджету, Герольдъ, що Молодочехи будуть до послѣдныхъ границь поборювати veto куріи. Молодочехи, пôсля слôвъ его, зможуть переговорювати ся зô всѣми партіями, котрй становлять нынѣ бôльшôсть Думы державнои, вынявши клерикалôвъ. Ревиндикаціями ческого права державного дали Молодочехи доказъ, що мають на оку лишень полïтику австрійску. Наколи правительство окаже ся уступчивымъ, станутъ уступчивыми и они. Генеральный бесѣдникъ за угодою, Clam Martenitz выказувавъ, що Нѣмцѣ пôдчасъ угодовыхъ переговорôвъ дали фактами доказъ своєи приклонности; при чôмъ треба памятати, що Нѣмцѣ при угодѣ понесли офѣры, бо залишили опозицію при реформѣ выборчой и зрѣкли ся на якійсь часъ бôльшости въ соймѣ. Бесѣдникъ заявивъ, що угода не розбила ся и мусить ся сповнити. Ригеръ застерѣгаючи ся, що не зломивъ слова, якъ обвиняли го о тоє Молодочехи, упоминавъ тыхъ послѣдныхъ, щобы приняли угоду, конечну для краю и державы. За згодою стоить бôльшôсть могуча, и въ борбѣ тôй не можуть Молодочехи надѣяти ся побѣды. Справоздавцемъ буджету бувъ посолъ Zattka и тôй высказавъ надѣю, що угода, котру уважано вже за розвязану, довго буде жити. Точки єи мають значенье бôльше нѣмецкои якъ ческои капитуляціи, бо Нѣмцѣ зрѣкають ся бôльшости въ соймѣ.

---

Газеты либеральнй подають вѣсть, будьто-бы розвязанье сойму тирольского приписати треба не жаданю италійскои части послôвъ що до автономіи полудневои части Тиролю, а лишень жаданямъ кльерикалôвъ що до надзору шкôльництва. *Neue Fr. Presse* пише отъ що: „Зъ Инсбруку принѣсъ телеграфъ вѣсть о наглôмъ закрытю тирольского сойму. Мы доносили вже, що италійскй члены тирольского выдѣлу краєвого зложили свои мандаты и очевидно хотѣли тымъ задемонструвати противъ проволѣканя полуднево-тирольского внесеня о автономіи; теперь же поставивъ италïяньскій посолъ Dordi внесенье въ соймѣ, щобы сю справу уважати за наглу. Внесенье наглости признала несподѣвано значна бôльшôсть сойму, а въ слѣдъ за тымъ пôднявъ ся зъ свого мѣсця намѣстникъ ґр. Мервельдтъ и заявивъ, що въ имени цѣсаря закрываѥ соймъ. На око здавалось бы, що то внесенье о автономіи полудневого Тиролю було причиною того наглого перерваня засѣдань соймовыхъ, однакожь єсть всѣляка пôдстава догадувати ся, що властивою причиною закрытя сойму не єсть внесенье о автономіи полудневого Тиролю, але скорше треба єи шукати въ соймовôй комісіи шкôльнôй. Вѣсти, якй доходили въ тои комісіи, мимо того, що єѣ покрывала груба заслона, казали вже давно догадувати ся, що всяка прихильнôсть правительства, зъ якою оно выступало щобы лишь довести до ухваленя закона о надзорѣ шкôльнôмъ, була для тирольскихъ клерикалôвъ лишь марно выкинена та що епископска рада военна, котра зъ далеку кермувала борбою въ комісіи шкôльнôй, не хотѣла допустити до згоды. Переговоры, видко, рѣшучо розбили ся и соймъ закрыто имовѣрно длятого, щобы въ нѣмъ не допустити до безхосеннои дебаты шкôльнои, а правительству заощадити такого замотаня єго предложеня, па котре оно бы нѣякъ не згодило ся. То здаѥ ся бути тымъ певнѣйше, що противно, коли-бъ була падѣя перепертп проектъ правительства о надзорѣ шкôльнôмъ въ дусѣ правительства, оно було бы не спротивилось внесеню Дордіого, котре и такъ не маѥ нѣякого выгляду на то, щобы перейшло". Стôлько *N. Fr. Pr.*

Зваживши однакъ, що пôвъофиціяльна праса заперечуѥ тому, и що въ такôмъ случаю въ нѣякій способъ не можна бы вытолковати собѣ зложеня мандатôвъ послами италѣйскими вѣсть подана черезъ Presse а повторена другими ѣй подôбными газетами, видить ся бути безпôдставною.

---

Въ послѣднôй своѣй промовѣ противъ автономіи ирляндскôй выступивъ льордъ Salisbury дуже рѣзко противъ духовенства католицкого, котре выперло ся спôлки зъ Parnell-омъ, наколи завôзвано єго до уступленя. Рѣчею певною, що выступленьемъ тымъ не пошкодивъ Salisbury справѣ ирляндскôй, но противно посередно вспомôгъ Parnell-а.

---

Баварска праса помѣстила починокъ, котрого авторъ, приналежачій правдоподôбно до найвысшихъ сферъ, промавляѥ за тымъ, щобы князя реґента въ 70рôчницю єго урединъ, проклямовати королемъ баварскимъ. Агенты, с. є. князѣ зъ родины королѣвскои, по гадцѣ автора, пристануть на тоє, и соймъ скликаный для змѣны конституціи не супротивить ся тому, бо теперѣшнй ôдношеня суть шкôдливыми для народу и для державы.

---

Конґресъ соціалистôвъ французкихъ въ Lille и Calais, нѣмецкихъ въ Hali, ишпанскихъ въ Bilbao, бельґійскихъ въ Брукселѣ, австрійскихъ въ Бернѣ, и португальскихъ въ Лисбонѣ рѣшивъ обходити „Свято першого мая". Крôмъ того свято се будуть обходити правдоподôбно соціалисти Анґліи, Америки и Италіи.

---

Послѣдными часами рознесла ся вѣсть, себъ-то правительство болгарске мобилизувало армѣю. Вѣсть та не маѥ жаднои пôдставы; а причиною єи розширеня було се, що скликано резерву другои бриґады до вправъ зъ новыми карабинами Манлихера.

---

Пôсля Budapester Correspondenz выѣде Найдост. Архикнязь Фердинанъ д'Есте вже 1 лютого до Россіи, и останe тамъ черезъ

---

— Даруйте, ябъ хотѣла побачити ся зъ яснею панею.

— Що, зъ яснею панею? Чи здурѣлась невѣсто!

— Нѣ, я маю еще здоровый розумъ. Пане! пустѣтъ мене до неи, я хочу ѣй сказати одно слово, пустѣтъ, майте милосердіє!

— Прочь зъ ôдси! — ôдрѣзавъ дверникъ. Здурѣла баба! Прочь за браму!

— Пане! — ту старушка зложила руки. Але єи ôдтяганье ся еще бôльше розôзлило панского фагаса.

Заскреготавши зубами, вхопивъ невѣсту и цѣлою силою пхнувъ за дверѣ. На дворѣ було ховзко, старушка упала и зломила ногу. За хвилю, збѣговище, цѣкаве нѣсетниць и що разъ то новыхъ вражѣнь, окружило єѣ. Надбѣгла поліція, а закликаный повозчикъ клявъ немилосердно, що знову мусить везти дармо до шпиталю якусь приблуду. Милосернѣйший стали пôдносити бѣдну шматярку. Въ тôй хвилѣ затуркотѣли колеса, се выѣзжала банкирева Амалія на прогульку. Бѣля неи сидѣвъ якійсь причепуреный панокъ.

Повôзъ мусѣвъ станути, бо толпа заставила дорогу.—Що се? — спытала банкирева, и легко выскочила зъ повозки. Толпа на видъ богатои панѣ зробила мѣсце, а поодинокй голосы стали поясняти цѣлу справу.

— Піячка ногу зломила.

Графиня глянула на лице шматярки, и зблѣдла страшенно. Цѣлои мусѣла ужити силы, щобы не упасти побôчь —своєи матери. Молодый панокъ прискочивъ и привѣвъ єѣ до повозки.

— Що вамъ панѣ?

— Я не можу дивитись на тоту нужду, такъ слабо менѣ стало.

Банкирша вытягнула свою мошонку и передала комусь зъ стоячихъ.

— Дайте се тôй бѣднôй старущѣ.

Наразъ старушка ôтворила очи. Здаєсь, що голосъ Амаліи пробудивъ єѣ. Споглянула, побачила ôдѣзджаючій повôзъ, усмѣхнула ся и знову зомлѣла.

VIII.

На другій день писали всѣ газеты: „Красный, новый доказъ своєи любови до убогихъ дала вчера банкирева Амалія Н. Коли на дорозѣ якась піяна баба зломила ногу, банкирева высѣла зъ повозу и щедрою милостинею обдарила нещастну невѣсту. Шкода, що банкирева того самого дня выѣхала, а то булобы рѣчею Товариства опѣки надъ убогими, лично зложити ѣй свою подяку.

(Конець буде).

днѣвъ. Ходять слухи, що въ поворотѣ мае Архикнязь ôдвѣдати Льондонъ и Римъ.

Американьскй робôтники постановили урядити дня 1. мая загальный штрейкъ американскихъ робôтникôвъ-гôрнякôвъ, домагаючихъ ся ограничения денной працѣ до 8 годинъ. Участникôвъ числять вже теперь на 500.000

Донесеня деякихъ часописей, що переговоры межи Ватиканомъ а правительствомъ россійскимъ зôрвани, суть фальшивй. Переговоры не перерванй до теперь, но нема надѣѣ, щобы спôрнй квестіи межи Петербургомъ а св. Престоломъ покôнчили ся щасливо. Головна точка непорозумѣня, то обсадженье епархіи могилевскои. Курія римскаj не може ся згодити на предложеныхъ россійскимъ правительствомъ кандидатôвъ, а габинетъ россійскій не есть склôнный до уступствъ.

Czas доносить, що переговоры св. Престола и Австро-Угорского правительства въ справѣ крещенія дѣтей мѣшаныхъ супружествъ стоять не найлѣпше. До теперь не принято въ Римѣ жаднои иропозиціи министра угорского Csak-ого.

## Дописи.

### Зъ села.

Спасаймо нарôдъ нашъ передъ злыми духами! Рôжно говорять о селянинѣ рускôмъ; однй кажуть, що нема ôдъ него легковѣрчившого чоловѣка, другй знову, що бôльше недовѣрчивого и неуфнѣйшого, якъ Русинъ не знайдешь пôдъ сонцемъ. И однй и другй мають право говорити такъ якъ говорять; селянинъ нашъ и легковѣрный и недовѣрчивый заразомъ, зъ тою рôжницею, що якъ зъ однои стороны не вѣрить нѣколи тымъ, котрй єму добре желають и радйбы вывести єго на просту дорогу, такъ зъ другои стороны слѣпо пôйде за каждымъ, кто єго тайкомъ и при келѣшку до чогось дуже непевного наклонюе. И такъ дуже часто не вѣрить ся у насъ священникови, не вѣрить учителеви, не вѣрить тому, кто хоче заложити читальню, но на то мѣсце вѣрить ся и дуже писареви, а писареви такому, якими собѣ ихъ представляемъ (добрыхъ писарôвъ у насъ зъ свѣчкою шукати), вѣрить ся арендареви, бо той добре „крестянинови" зичить, вѣрить всѣмъ покутнымъ писарямъ, а тыхъ не перечисливъбысь по мѣсточкахъ нашихъ. Чи ще бôльше доказôвъ треба? Передъ нами доказъ найсвѣжшій — справа селянъ въ Ушнѣ. Чи власнымъ розумомъ дôйшли они до того, що бодай на хвилю могли свѣтови заявити, що ôдступили ôдъ вѣры батькôвъ своихъ? Чи власнымъ розумомъ дôйшли они до того, що чѣпили ся такъ згубного, такъ страшного средства для выхôснованя єго въ справѣ, въ котрôй всѣлякй средства не помогли? Нѣ! нѣколи, се рѣчею певною, що чѣпили ся они средства того зъ пôдмовы людей безсовѣстныхъ, котрй за крайцарь марный важили ся дорадити имъ щось подôбного.

Такъ, то дѣло тыхъ злыхъ духôвъ, для котрыхъ нѣчимъ посвятити и честь и совѣсть своихъ офѣръ, щобы лишень выдусити одинъ крайцарь бôльше. И щожь принесла намъ справа Ушнôвска? Ганьбу и встыдъ, якій окрывъ не лишь одно село, але и цѣлый нашъ край. Нѣмецкй газеты крикнули, що справа ся то другй Гниличкы, знайшли ся и такй, котрй зъ одного факту зачали судити о загалѣ. А виненъ тому може одинъ безсовѣстный, злобный чорный духъ, котрый скрывши ся по за плечима селянъ, однымъ злобнымъ маневромъ наробивъ тôлько лиха. А поменшихъ, тому подôбныхъ фактôвъ, зъ котрыхъ одиницѣ выходять безъ кусня хлѣба и тратять последну скибу землѣ, не перечислишь, тôлько ихъ дѣе ся у насъ каждого дня. Тому гадаю, що голосъ мôй, якимъ кличу: „Спасаймо нарôдъ нашъ ôдъ злыхъ духôвъ", прійме ся всюда, и всѣ за нимъ пôйдуть. Кто лишень може, нехай доложить силъ, щобы поучити нашъ нарôдъ, щобы зломити тоту недовѣрчивôсть, зъ якою ôдносить ся ôнъ до Священства.

Хоронѣмъ го передъ покутными писарями, котрй мовь пявки ссуть єго. А перше всего поборювати треба ту велику у народа нашого охоту до процесôвъ и спорôвъ, именно въ рѣчахъ, котрй залагодити можна однымъ словомъ на мѣсци, бо то охоронить ихъ передъ руками несовѣстныхъ адвокатôвъ. А если конечно потреба процесôвъ, наклонюймо селянъ, щобы справы свои повѣрювали адвокатамъ совѣстнымъ, людямъ довѣрія. То обовязокъ святый, ôдъ него не вôльно намъ ôдтягати ся. Товариства нашй и часописи народнй, повиннй разъ въ разъ бити на тое, поучувати, выясняти рѣчь, тому ще разъ кличу: „Спасаймо нарôдъ нашъ передъ злыми духами".

Селюхъ.

## Кроника.

— **Въ сихъ дняхъ** затвердило Выс. ц. к. Намѣстництво статуты спѣвацко-музикального товариства „Львôвскій Боянъ". Яко цѣль поставило собѣ се товариство плеканье музики головно руско-національнои, спѣву, якъ горального такъ и сольового, и музики инструментальнои. До осягненя сеи цѣли мають провадити спôльнй вправы, продукціи, концерты, удержанье музичнои школы, бібліотеки и т. п., а также ширенье єи и по провінціи.

— **Огонь** повставъ вчера вечеромъ о 9 годинѣ напротивъ фабрики Вихеры при улицѣ Городецкой. Горѣти стало въ двоповерхной, нескôнченой до теперь каменицѣ, и знищивъ цѣлкомъ бальки и матеріялъ деревляный, призначеный до будовы. Причиною була неосторожнôсть. Въ партерѣ того дому уряджено провизоричну столярню и поставлено пѣчь, зъ котрои повставъ огонь. Сторожа огнева зльокализовала огонь, котрый кидавъ ся вже на сусѣдну камяницю.

— **Въ Перемышли** розпôчне ся на весну с. р. будова гимназіального будынку. Нова гимназія стане на трактѣ добромильскôмъ, на пляцу закупленымъ ôдъ о. Дмоховского. Будынокъ буде ôдданый до ужитку въ р. 1892. Рôвночасно завôзвало Правительство громаду, щобы заложила нову улицю, ведучу но пôдъ будынокъ гимназіяльный, и сполучаючу улицю Добромильску або зъ улицею Довгою або зъ Тихою.

— **Зъ Берна моравского** доносять, що въ касарняхъ артильеріи и кавальеріи повстала тамъ межи кôньми инфлюенція.

— **Въ Парижѣ** зголосивъ ся въ поліціи урядникъ однои зъ широко звѣстныхъ фирмъ банкирскихъ и освѣдчивъ, що пофалшовавъ квиты депозитовй на 400.000 фр. Зôзнанье се показало ся правдивымъ. Дефравдантъ, чоловѣкъ женатый и отецъ дѣтей, прогайнувавъ украденй грошѣ зъ якоюсь дамою подозрѣлои вартости.

— **Въ Фіюмѣ** експльодувала вслѣдствіе неосторожности одного зъ робôтникôвъ, якась часть динаміту, при чôмъ оденъ чоловѣкъ зоставъ убитый, а сѣмохъ зраненыхъ.

— **Въ середу** погорѣвъ японьскій парляментъ, передъ кôлькома ледво мѣсяцями побудованый. Будынокъ бувъ зъ дерева, но здвигненый нѣмецкимъ будовничимъ Штеґеманомъ зъ Ґота, представлявъ ся дуже импонуючо и мôгъ якихъ кôлькадесять лѣтъ стояти.

— **Нове средство противъ туберкулôвъ.** Звѣстною есть рѣчею, що козы не пôдпадають туберкуламъ. Выкористовуючи сесю обставину, пробували професоръ медичного факультета въ Нантесь, Бертинъ и Пиквъ, директоръ службы здоровля въ тôмъ самôмъ мѣстѣ, вщѣплювати хорымъ на туберкулы кровъ козячу. Першй пробы роблено на молодôмъ, 17-лѣтнôмъ хлопцю и на 47-лѣтной невѣстѣ. Въ обохъ случаяхъ можна было заувaжати значне полѣпшенье. У хлопця вменшила ся горячка въ 40 степенôвъ на 37. апетитъ вернувъ я слабый ставъ лѣпше выглядати. Опôсля уживано инекціи при многихъ другихъ слабыхъ и результатъ оказуе ся всюда дуже скуточнымъ. Доза маючои ся вщѣпити козячои крови, выносить 30 грамôвъ.

— **Въ захôдныхъ Прусахъ** заходить обава, що въ наслѣдокъ що разъ то бôльшихъ снѣгôвъ, выступить весною Висла зъ корыта.

— **Berliner Tagblatt** подае вѣсть, що кореспондента „Московскихъ Вѣдомостей" Набольсина, выдалено для того зъ Бѣлграду, що той мавъ приготовуватм аттентатъ на князя Фердинанда и президента министрôвъ Стамбулова.

— **Въ повѣтѣ** краковскôмъ ôдбуде ся сего тыждня облава на вовки, котрй показують ся тамъ, а навѣть кидають ся на людей. Въ облавѣ возьме участь жандармерія и селяне доокрестнй.

— **На дняхъ** ставав передъ судомъ широкозвѣстный всѣмъ о. Стояловскій, бувшій парохъ Куликова и редакторъ *Wieńca i Pszczółki*. О. Стояловскій обжалованый бувъ о публичне насильство на особѣ адвоката Скворонського и о дефравдацію грошей, присланыхъ єму ôдъ многихъ божоючихъ участвовати въ маючой ся устроити о. Стояловскимъ поѣздцѣ до Єрусалими. Судъ увôльнивъ обжалованого ôдъ закиду публичного насильства, а за дефравдацію засудивъ го на 3 мѣсяцѣ вязницѣ. Засудженый внѣсъ рекурсъ противъ засуду.

— **Льетаргичный сонъ.** Въ Кієвѣ, сѣмдесятьлѣтный старикъ, именемъ Еремина, тереблячи бульбу на обѣдъ, заснувъ на лавцѣ сномъ льетаргичнымъ, въ котрôмъ зостае вже три днѣ.

## Библіографія.

— **Посланникъ,** газета церковно-народна, рôчникъ третій, ч. 1. Редакторъ-Издатель св. Левъ Джулиньскій. Редакторъ ôтвѣчательный Іеронимъ Я. Луцыкъ. Зъ печатнѣ Лозинского. Змѣстъ: Ґеній Руси, (стихъ Іеронима Я. Луцыка зъ иллюстраціею). Зъ новымъ рокомъ, (стихъ Зоріяна). Ôдъ Редакціи. Кормъ духовный. Причты приповѣсти. Подобія. Лѣтопись. Двѣ пѣсни, (повѣстка). Апастазія, (драма въ житя першихъ христіянъ, написавъ Іеронимъ Я. Луцыкъ). Кроника. Инсераты. — Перше се число „Посланника" робить дуже миле враженье. Вже въ початку „Ôдъ Редакціи" зазначено, що „Посланникъ" буде ставати смѣло въ оборонѣ св. католическои Церкви и нашого руского Народа. „Нами руководила и руководити буде всегда св. любовъ; мы партій не знаемо, бо нашою рѣчею заступати людъ, котрый не знае що се партія а знае лишь одну велику руску Родину". Дальше зазначуе Редакція, що въ роцѣ тôмъ буде мѣстити бôльше статій змѣсту религійного и стислѣйше обговорювати справы дотычачй св. Церкви и обряда нашого. Працѣ помѣщенй въ першôмъ числѣ, дають красне свѣдоцтво запобѣгливости Редакціи, котра запоручила собѣ до вспôлудѣлу лѣпшй нашй силы на поли литературы. Языкъ чистый, поправный, выданье красне и старанне. А що цѣль правдиво велика, а замѣры видно якъ найчистѣйшй, тому можемо лишень поручити читателямъ нашимъ газету тоту, яко одну зъ найлѣпшихъ народныхъ часописей.

## Переписка Редакціи.

— **Всѣхъ** Всп. пп. Авторôвъ, котрй хотѣли бы, щобы оцѣнка ихъ працъ була помѣщена въ нашôй часописи, просимо присылати намъ по одному примѣрникови своихъ выдавництвъ.

## ТЕЛЕҐРАМЫ.

**Вѣдень,** 26 сѣчня Передвчера по полудни бувъ принятый на спеціяльнôй авдіенціи презесъ румунскихъ министрôвъ.

**Берлинъ** 26 сѣчня. Цѣсарь буде зъ своими гôстьми, архикн. Евгеніемъ и княземъ Генуи въ театрѣ на представленю „Дѣвы Орлеанскои.

**Брукселя** 26 сѣчня. На провинціи позаливали воды. Деякй передмѣстя позаливанй цѣлкомъ. Вода що разъ то прибувае.

**Римъ,** 26 сѣчня. На побережу межи Ґенуею и Спеціею, появили ся вульканичнй выбухи.

**Мессина,** 26 сѣчня. Велика снѣжна заспа, засыпала 11 хатъ селянскихъ въ селѣ Фльореста. Семеро людей убитыхъ, много пораненыхъ.

**Гамбургъ,** 26 сѣчня. Около 4.000 робôтникôвъ зробило манифестацію и домагало ся ôдъ правительства всего можливого, щобы лишень улекчити нуждѣ робôтникôвъ позостаючихъ безъ роботы.

## Торгъ збôжемъ.

| 14 (26) Сѣчня | Львôвъ | Тернопôль | Пôдволочиска | Ярославъ |
|---|---|---|---|---|
| Пшениця | 7.— —7 95 | 6 85—7.55 | 6.50 —7.25 | 7.— —8.15 |
| Жито | 5.90—6.30 | 5.85—6 15 | 5 60 —5.85 | 6.— —6.35 |
| Ячмѣнь | 5.— —6.65 | 5 25—7 — | 4 85—6 50 | 5.75 -7.25 |
| Овесъ | 6.— —6.40 | 5.90—6 20 | 5 30—5 75 | 6.— —6.50 |
| Горохъ | 6.— —9.25 | 6 15—8 — | 6.— —8.— | 6.— —9.— |
| Выка | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— |
| Рѣпакъ | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— |
| Хмель | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— |
| Конюшина чер. | 44.—53.— | 45.—52 — | 45.—51.— | 45.—53.— |
| Конюшина бѣла | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— |
| Оковита | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— | —.— —.— |

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ, од —·— до —·— зл.

**Ôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій**

Зъ друкарнѣ Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.